

2 einkennisstöfum, tölum skipsins og fjölda þeirra manna, sem gúmmibjörgunar-
14. jan. báturinn er leyfður fyrir. Skal sama merki vera utan á tösku gúmmibátsins.

Hafi gúmmibáturinn reynzt vera í lagi, eða er gert hefur verið við hann, eins og með þurfti, útfyllir skoðunarmaður gúmmibátsins skoðunarvottorð í þírítí, á eyðublöðum, sem skipaskoðunin lætur í té.

Skoðunarmaður heldur einu eintaki eftir, eitt eintak fylgir gúmmibátnum, en eitt eintak skal afhent skipstjóra til geymslu með skjölum skipsins. Þegar skoðun skipsins fer fram, skal eitt vottorð um skoðun gúmmibátsins fylgja skoðunar-
skýrslu búnaðar til Skipaskoðunar ríkisins.

5. gr.

Þegar um landróðrabáta er að ræða eða önnur skip, sem að jafnaði fara eigi lengri ferðir en eins sólarhrings, getur skipaskoðunarstjóri leyft, að gúmmibjörgunarbátarnir séu ekki búnir þeim matvælum, sem getur í 8. lið 3. greinar.

Reglur þessar eru hér með settar samkvæmt lögum nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, til að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Um leið eru úr gildi felldar reglur um meðferð og útbúnað gúmmifleytitækja á skipum, nr. 187 11. nóv. 1953.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. janúar 1957.

Lúðvík Jósefsson.

Páll Pálmason.

3

14. jan.

AUGLÝSING

um breytingu á reglum nr. 11 20. jan. 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra.

1. gr.

143. gr. reglnanna orðist þannig:

I. Á öllum farþegaskipum og flutningaskipum, 500 rúmlestir og stærri, sem fara milli landa, skal vera:

1. Farþegaskip skal hafa björgunarbáta fyrir alla á skipinu, en flutningaskip skal á hvorri hlið skipsins hafa björgunarbát eða björgunarbáta, sem rúma alla á skipinu.

2. Öll farþegaskip og flutningaskip, sem sigla milli Íslands og annarra landa, skulu auk björgunarbáta þeirra, sem skipinu er skylt að hafa samkv. 1. tölulið, búin gúmmibjörgunarbátum fyrir alla á skipinu.

3. Bjarghringar samkvæmt því, sem krafizt er í 142. gr. þessara reglna eða b-lið 16. gr., sbr. 34. gr. III. kafla alþjóðasamþykktar um öryggi mannlífa á hafinu, frá 10. júní 1948. Á farþegaskipum skal helmíngur þeirra, en þó aldrei færri en 6, vera með blysi, er sjálft tendrast í sjó, og tveimur duflum með veifu á stöng og 27.5 m langri línu. Á flutningaskipum skulu vera minnst 4 bjarghringar með blysi og tveir með línu og dufli.

Á oliuflutningaskipum skulu bjarghringaljós vera rafmagnsljós.

4. Bjargbelti handa öllum á skipinu.

5. Línubýssa samkvæmt 141. gr., með 4 skotum og 4 línum og auk þess tvær flotlínur.

6. Ljósastari samkvæmt 141. gr.

3

7. Sex fallhlífar-flugeldar, 6 rauð handblys og 12 merkjaskot með tilheyrandi byssu, eða 12 flugeldar, ef byssa er ekki. 14. jan.

8. Í þessum skipum skal einn af björgunarbátunum vera vélbátur, er fullnægi ákvæðum alþjóðasamþykktarinnar frá 10. júní 1948, um öryggi mannlífa á hafinu. Mótur í björgunarbát skal vera af þeirri gerð, er skipæftirlit ríkisins viðurkennir, og í bátnum skal vera eldsneyti, sem endist mótornum í 12 klst.

II. Á flutningaskipum, sem minni eru en 500 rúmlestir og eru í förum milli Íslands og annarra landa, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Björgunarbátar handa öllum skipverjum og skipsbátur, sem rúmar alla skipverja. Enn fremur gúmmibátur eða bátar, er rúmi alla skipverja.

2. Ef skipið er minna en 200 rúmlestir, skal það hafa einn björgunarbát, sem rúmar alla skipverja, svo og gúmmibjörgunarbát eða báta, er rúma alla skipverja.

3. Bjarghringar samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 142. gr. Tveir þeirra skulu vera með sjálfkveikjublysi og tveir með dufli og veifu á stöng, en allir með 27.5 m langri línu.

4. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

5. Línubysa (sbr. 141. gr.) með 4 skotum og 4 línunum og auk þess tvær flotlínur.

6. Ljósastari samkvæmt fyrirmælum 141. greinar.

7. 6 fallhlífarflugeldar og 12 flugeldar eða flugeldabyssur með 12 skotum.

III. Á flutningaskipum, sem eru í strandsiglingum, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Skipsbátur eða skipsbátar svo og gúmmibjörgunarbátur eða bátar handa öllum skipverjum.

2. Bjarghringar samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 142. gr. Tveir þeirra skulu vera með sjálfkveikjublysi og tveir með dufli á stöng, en allir með 27.5 metra langri línu.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. Línubysa í skipum yfir 50 rúml. (sbr. 141. gr.) með 4 skotum og 4 línunum og auk þess tvær flotlínur.

5. Ljósastari samkvæmt fyrirmælum 141. greinar.

6. 12 flugeldar og 2 fallhlífarflugeldar. Í stað flugelda má hafa flugeldabyssu með 12 skotum.

IV. Á fiskiskipum, sem eru stærri en 450 rúmlestir og eru í förum milli Íslands og annarra landa, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Tveir björgunarbátar, er rúma alla skipverja, sinn á hvorri hlið skipsins eða einn björgunarbátur, er rúmar alla skipverja, staðsettur miðskipa, þannig búinn,* að auðvelt sé að setja hann út til beggja hliða skipsins. Skal björgunarbúnaður bátanna vera samkvæmt alþjóðareglum, þó er ekki krafizt vélar í þá. Skip þessi skulu enn fremur búin gúmmibjörgunarbátum fyrir samtals einum og hálfum sinnum fjölda skipverja (150% skipverja).

2. Bjarghringar samkvæmt fyrirmælum 142. greinar. Tveir skulu vera með sjálfkveikjublysi og 27.5 metra langri línu, en tveir með línu og dufli með veifu á stöng.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. Línubysa (sbr. 141. gr.) með 4 skotum og 4 línunum og auk þess tvær flotlínur.

- 3** 5. Ljósastari samkvæmt fyriræælum 141. greinar.
 14. jan. 6. 12 flugeldar og 6 fallhlífarflugeldar. Í stað flugelda má hafa flugeldabyssu með 12 skotum.

V. Á fiskiskípum, sem eru 200—450 rúmlestir og eru í förum milli Íslands og annarra landa, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Björgunarbátur eða björgunarbátar, sem rúma að samanlögðu alla skipverja. Ef tveir bátar eru, skal sinn vera á hvorri hlið skipsins, ef einn, skal hann svo búinn, að setja megi hann út til beggja hliða skipsins. Gúmmíbjörgunarbátur eða bátar fyrir alla skipverja.

2. Bjarghringar samkvæmt fyriræælum 142. greinar. Tveir þeirra skulu vera með sjálfkveikjublysi og 27.5 metra langri línu, og tveir með línu og dufli með veifu á stöng.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. Línubysa (sbr. 141. gr.) með 4 skotum og 4 línum og auk þess tvær flotlínur.

5. Ljósastari samkvæmt fyriræælum 141. greinar.

6. 12 flugeldar og 2 fallhlífarflugeldar. Í stað flugelda má hafa flugeldabyssu með 12 skotum.

VI. Á fiskiskípum, sem eru minni en 200 rúmlestir og eru í förum milli Íslands og annarra landa, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Björgunarbátur eða björgunarbátar, sem rúma að samanlögðu alla skipverja, en auk þess gúmmíbjörgunarbátur eða bátar fyrir alla skipverja.

2. Bjarghringar samkvæmt fyriræælum 142. greinar. Tveir þeirra skulu vera með sjálfkveikjublysi og 27.5 metra langri línu, og tveir með 27.5 metra línu og dufli með veifu á stöng.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. Línubysa (sbr. 141. gr.) með 4 skotum og 4 línum og auk þess tvær flotlínur.

5. Ljósastari samkvæmt fyriræælum 141. gr.

6. 12 flugeldar eða flugeldabyssa með jafnmörgum skotum og enn fremur 2 fallhlífarflugeldar.

VII. Fiskiskíp, sem eru 200—450 rúml. og stunda veiðar við strendur Íslands, skulu fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru samkv. VI. lið, til fiskiskípa, er sigla á milli landa.

VIII. Á fiskiskípum, sem eru 30—200 rúmlestir og stunda veiðar við strendur Íslands, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Skip, sem eru 80 til 200 rúmlestir skulu vera með skipsbát eða skipsbátar* handa öllum á skipinu, en auk þess vera búin gúmmíbjörgunarbát eða bátum handa öllum á skipinu. Skip, sem eru 30 til 80 rúmlestir, skulu búin gúmmíbjörgunarbát handa öllum á skipinu.

Skipaskoðunarstjóri getur ákveðið, að skip af þessari stærð, sem ekki koma að jafnaði daglega að landi, hafi einnig skipsbát.

2. Bjarghringar samkvæmt fyriræælum 142. greinar. Einn þeirra skal vera með 27.5 metra langri línu og dufli með veifu og einn með sjálfkveikjandi ljósi og 27.5 metra langri línu.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. Á skipum, sem stærri eru en 50 rúmlestir, skal vera línubysa með 4 skotum og 4 línum, samkvæmt fyriræælum 141. greinar, og tvær flotlínur.

5. Ljósastari samkvæmt fyrirmælum 141. greinar.

6. 12 flugeldar eða flugeldabyssa með jafnmörgum skotum.

Ef skip þessi stunda veiðar við strendur annarra landa, skulu þau fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru samkvæmt VI. lið til fiskiskipa, er sigla á milli landa.

IX. Á fiskiskipum, sem eru 15—30 rúmlestir, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Gúmmíbjörgunarbatúr handa öllum á skipinu.

2. Bjarghringar samkvæmt fyrirmælum 142. greinar. Þeir skulu vera með 27.5 metra langa línu og einn með ljósbaugu.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. 6 flugeldar eða flugeldabyssa með 6 skotum.

X. Á fiskiskipum, sem hafa þilfar og eru 5—15 rúmlestir, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Gúmmíbatúr, gúmmífleki eða annað hentugt fleytitæki.

2. Bjarghringar samkvæmt fyrirmælum 142. greinar, Þeir skulu vera með 27.5 metra langa línu.

3. Bjargbelti handa öllum skipverjum.

4. 4 flugeldar.

XI. Á farþegaskipum, sem eru í strandsiglingum og stærri eru en 200 rúmlestir, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Björgunarbatúr, sem rúma $\frac{1}{2}$ hluta allra á skipinu.

2. Gúmmíbjörgunarbatúr af viðurkenndri gerð fyrir alla á skipinu.

3. Bjarghringar samkvæmt fyrirmælum 142. greinar, þegar skipin eru styttri en 61 metri, en 12 bjarghringar, þegar skipin eru 61 metri eða lengri.

Við sex bjarghringanna — þrjá á hvorri hlið skipsins — skal festa sjálfkveikjublys. Ef skipið er styttra en 61 metri, skal festa blys við 2 bjarghringa á hvorri hlið skipsins. Við hvern bjarghring með blysi skal festa 27.5 metra langa línu, og við tvo, sinn á hvorri hlið skipsins, skal vera dufl með veifu á stöng.

4. Bjargbelti handa öllum á skipinu.

5. Línubysa samkvæmt fyrirmælum 141. greinar, með 4 skotum og 4 línur og tvær flotlínur.

6. Ljósastari samkvæmt fyrirmælum 141. greinar.

7. 6 fallhlífarflugeldar, 12 flugeldar eða flugeldabyssa með 12 skotum.

XII. Á farþegaskipum, sem eru í strandsiglingum og eru minni en 200 rúmlestir, skulu vera bjargtæki sem hér segir:

1. Skipshátúr, sem rúma $\frac{1}{2}$ hluta allra á skipinu, auk þess gúmmíbjörgunarbatúr fyrir alla á skipinu. Á skipum undir 50 rúmlestum getur skipaskoðunarstjóri leyft að annar útbúnaður komi í stað skipshátúrs.

2. Bjarghringar samkvæmt fyrirmælum 142. greinar. Einn þeirra skal vera með sjálfkveikjublysi og 27.5 m línu og við tvo þeirra, sinn á hvorri hlið skipsins, skal fest 27.5 metra löng lína.

3. Bjargbelti handa öllum á skipinu.

4. Línubysa samkvæmt fyrirmælum 141. greinar, með 4 línur og 4 skotum, ef skipið er yfir 50 rúmlestir, og auk þess tvær flotlínur.

5. Ljósastari samkvæmt fyrirmælum 141. greinar.

6. 12 flugeldar eða flugeldabyssa með 12 skotum og enn fremur 2 fallhlífarljós.

3 XIII. Farþega- og flutningabátar í innanfjarðarsiglingum skulu hafa bjargtæki
14. jan. sem hér segir:

1. Skipsbát og gúmmibjörgunarbát hvorn um sig nægjanlega stóran handa öllum á skipinu. Ef bátur er ekki stærri en svo, að hann geti ekki haft skipsbát á þilfari, né í bátsuglum, getur skipaskoðunarstjóri leyft, að aðeins verði gúmmibjörgunarbátur, gúmmifleki eða annar útbúnaður.
2. Bjarghringa samkvæmt fyrirmælum 141. greinar. Við einn þeirra skal fest sjálfkveikjublys og 27.5 metra löng lína.
3. Björgunarbelti handa öllum á skipinu.
4. Ljóskastara samkvæmt fyrirmælum 141. greinar.
5. 12 flugelda eða flugeldabyssu með 12 skotum.
6. Þegar sérstaklega stendur á, t. d. þegar um er að ræða flutning á sjómönnum eða verkafólki til og frá verstöðvum, eða einstakar hópferðir, getur skipaskoðunarstjóri leyft, að gerðar séu vægari kröfur til farþegarymis og skipsbúnaðar, t. d. með því að leyfa, að skipsbátur, björgunarfleki eða annað hliðstætt komi í stað björgunarbáts. Enn fremur getur skipaskoðunarstjóri leyft, að litlum skipum sé heimilt að hafa skipsbát í togi í stað þess að hafa hann hangandi í uglum eða á þilfari, sé ferðum skipsins svo háttáð, að það teljast æskilegt og öruggt.

2. gr.

1. Á þeim skipum, sem alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu, gerður í Lundúnum 10. júní 1948, nær til, skulu áfram vera flekar (buoyant apparatus) eins og gilt hefur hingað til, þar til alþjóðasamþykktinni kann að verða breytt, þannig að gúmmibátar komi í stað fleka. Þangað til getur skipaskoðunarstjóri veitt undanþágu frá kröfunni um gúmmibáta, þó ekki lengri tíma en eins árs frá dagsetningu þessara reglna. Verði alþjóðareglunum ekki breytt innan þess tímabils, komi gúmmibátar auk núverandi fleka.

2. Á öllum öðrum skipum, þ. e. öllum fiskiskipum, öllum flutningaskipum minni en 500 rúmlestir brúttó, og farþegaskipum í strandsiglingum innanlands, skulu reglur þessar gilda nú þegar. Þó skal skipaskoðunarstjóra heimilt að veita undanþágu til skamms tíma, enda séu færðar sönnur á, að ekki hafi enn tekizt að afla nauðsynlegra tækja, en ráðstafanir hafi verið gerðar til að festa kaup á hæfum búnaði fyrir umrætt skip.

Reglugerðarbreyting þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, til að öðlast þegar gildi, sbr. þó 2. gr. 1, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 14. janúar 1957.

Lúðvík Jósefsson.

Páll Pálmason.